

Publicerad 2007-08-30 21:02 av Skymningens Miia

Något stod på väggen som krasade en kärlek

Det är något tokigt med denna men klicka på \"Skriv en kommentar\" så kan man läsa. Så det räcker med ett enda klick !!

Marco Polo - Marco *hjärta* Polo Del. 1.2

... <3 POLO

MEN MARCO (K) MED VERRO

Josefine kastade en blick på Tobias som bara stirrade på texten med en gapande mun.

Hon förstod omedelbart vilka som var Marco och Polo, trots allt så kallades de Marco Polo paret. Hon rynkade pannan och släppte Tobias och tittade misstänksamt på honom och väntade på en reaktion eller försvar.

Verro var en snygg tjej i klassen som var medlem i det populära gänget men verkade bli snart helt utfryst. Josefine såg inte henne bland alla som stod i publiken som verkade njuta av detta.

Tobias tittade på henne och försökte tydligen få fram nåt emellan hans läppar men inget ljud kom fram.

– Ditt jävla svin, väste hon lugnt och lagom högt så att alla i korridoren hörde men smällen hördes nog ganska långt bort.

Alltid hade hon innan dess slagit någon med en knuten näve men han hade gjort henne lite femininare och hon älskade honom för mycket för att kunna göra honom mera illa då, men hon hade nog inte kunnat göra honom mera illa just då än den smällen.

Josefine hade smällt till honom med sin högra flata hand. Hårt.

Hans huvud hade ryckts till motsatta hållet av smällen, hans ena kind blev snabbt illröd och flammade i hans annars lite bleka ansikte med söta fräknar på näsan...

Synen blev grumlig och hon förstod sedan varför. Hon var på väg att gråta.

Han tittade chockerat på henne, aldrig hade hon slagit till honom så hårt.

Han formade munnen till något men fick inte fram något ännu.

Josefine gick förbi honom och stötte på vägen hårt till hans axel medan tårarna fyllde hennes ögon. Publiken stirrade på scenen framför sig chockerat och gick ur vägen för henne när hon gick mot klassrummet.

Tydligen hade Tobias till slut hittat rösten för hon hörde honom ropa efter henne.

– Josefine! Stanna!

Men tårarna brände i hennes ögon och hon sprang in i klassrummet och låste efter sig med tårarna nu rinnande nedför sina ögon. Det ryckte i dörren av att Tobias ryckte hårt på handtaget. Josefine hörde deras lärares röst bakom hennes säga förvånat

– Josefine? Vad är på tok?

Hon vände mig om och utbrast

– Allt!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Skymningens Miia med Poeter.se id #12506 innehar upphovsrätten